

det er. Jeg tror, det er den stærkeste måde overhovedet at forstærke den negative sociale arv på. Jeg kan ikke tænke mig noget, der i højere grad ville medvirke til, at børn bliver stigmatiseret i vores samfund end netop at anbringe deres forældre i en situation, hvor de har en meget svag økonomi.

Kl. 13.05

Hr. Kristian Jensen spørger: Hvor kan man finde det henne i rapporten? Det kan man finde i rapporten på side 13 under den hovedoverskrift, der hedder »Konklusion«, hvor der står i tredje afsnit:

»Inden for det seneste år er der gennemført nedskæringer, som alt i alt løber op i 720 mill. kr. årligt alene på kontanthjælpsområdet, og en del af disse har ramt de grupper, som Rådet beskæftiger sig med.«

Det er lykkedes, uden at hr. Kristian Jensen har bemærket det, at pille 720 mio. kr. fra nogle af de indkomstvage grupper, vi har, og så spørger hr. Kristian Jensen, om det er rigtigt, at regeringen har gjort det. Sig mig engang: Sover man? Er man så omsværmet af spindoktorer i den her regering? Vi har tidligere hørt det samme fra Dansk Folkeparti, at de heller ikke havde lagt mærke til det. Har ikke engang regeringens egne repræsentanter lagt mærke til, at man på den måde hev penge fra nogle af de dårligst stillede, vi havde? Så er det i sandhed nyttigt med en debat.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

En af de rapporter, hr. Villy Søvndal nu er begyndt at gå uden om, nemlig den fra SFI, arbejder med begrebet relativ fattigdom.

Jeg er utrolig glad for, at hr. Villy Søvndal var heroppe før middagspausen og egentlig tog afstand fra den summation, som rapporten når frem til, netop begrebet relativ fattigdom. Ja, man kan sige, at hvis ingen havde noget som helst, så var den relative fattigdom nul. Det er jo ikke, fordi man kan sige, at vi er kommet stort videre end det.

Det var ikke for at have en tilbagelænet holdning til det, det var sådan mere for at give lidt forbrugeroplysning til dem, der følger debatten. Så tak, fordi der er taget afstand fra rapportens sådan summariske opgørelser.

Hr. Villy Søvndal fortsætter så i den her summation omkring 720 mio. kr. og sådan noget. Er det, det drejer sig om, ikke, at vi tager udgangspunkt i den enkelte og så ser på, hvor den enkel-

te, der har et problem, kan gå hen og få hjælp, hvis det er? I stedet for at man brager rundt med 200.000 og alle mulige andre summationer.

Det er vel den debat, vi skal have, og hvor er bidraget fra SF så til den?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, hr. Villy Søvndal før pausen gik lidt let hen over den anden del af mit spørgsmål, nemlig om hr. Villy Søvndal kunne overveje at uddele lidt ros for det her med, at regeringen jo faktisk har nedsat et råd i modsætning til den tidligere regering, og at vi derfor nu har fået mulighed for, at der er et råd, der kommer med en rapport, så vi får nogle muligheder for at diskutere netop de svageste grupper i vores samfund. Det er jo netop sådan noget, der giver os muligheden for at prioritere.

Hvis man kigger lidt nærmere på den rapport, som hr. Villy Søvndal er så glad for at henvise til sidetal i, så står der jo bl.a. også, at man værdsætter nogle af de initiativer, som regeringen har taget, bl.a. at vi nu har kunnet få behandlingsgarantier til narkotikamisbrugere, at vi nu arbejder for at øge antallet af behandlingspladser til alkoholmisbrugere, altså et tal, som faktisk var faldende under den regering, som hr. Villy Søvndal var støtteparti for, fra 200 pladser til 100 pladser. Nu øger vi det antal.

Er hr. Villy Søvndal ikke glad for, at vi nu har en regering, der tør prioritere, så vi kan hjælpe de reelt svageste i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jensen (V):

Jeg kan så konstatere, at hr. Villy Søvndal ikke svarer på spørgsmålet, men det er formodentlig, fordi hr. Villy Søvndal som så ofte før ikke har et bud ud over at sende flere penge. Men hvordan forholder vi os reelt til de mennesker, som jeg ikke benægter også her i landet kan have sociale problemer? Jeg har også arbejdet i den sektor, og jeg ved udmærket, at der er folk, som ikke har det godt. Jeg synes, det er noget, vi skal tage fat på, og jeg synes, det er noget vi skal tage fat på udeomkring.

Men jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal: Er der ikke andre løsninger? Der er jo også den enlige mor, der har råd til cigaretterne, men ikke har råd til biografbilletten. Der spørger jeg: Kan vi ikke gøre noget for at prioritere anderledes? Kan vi ikke gøre noget for at yde en menneskelig hjælp? Den skal gøres udeomkring og ikke